

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3567/06
25.04.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom suda Jelenom Tišma - Jovanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, protiv rešenja Bezbednosno-informativne agencije Republike Srbije, broj: 03-1892 od 27.06.2006. godine, u predmetu privremenog udaljenja, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 25.04.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

Vrhovni sud Srbije se oglašava stvarno nenadležnim za rešavanje ove pravne stvari i predmet dostavlja Drugom opštinskom sudu u Beogradu kao stvarno i mesno nadležnom sudu.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je, kao neosnovan, prigovor tužioca AA, pripadnika Bezbednosno-informativne agencije Republike Srbije, a rešenje br. 01-2870 od 07.06.2006. godine je potvrđeno. Stavom 1. dispozitiva prvostepenog rešenja tužilac se privremeno udaljuje iz Bezbednosno-informativne agencije, počev od 07.06.2006. godine, do okončanja krivičnog postupka koji se vodi kod Drugog opštinskog suda u Beogradu pod brojem K. br. 973/06, zbog krivičnog dela iznudiavanje iskaza iz člana 65. stav 1. KZ RS; stavom 2. dispozitiva rešenja utvrđuje se da za vreme dok traje udaljenje, radnik ima pravo na naknadu u visini jedne polovine plate i stavom 3. dispozitiva rešenja da se pripadniku oduzima službena legitimacija radnika na određenim dužnostima, oružje i druga sredstva koja su mu poverena za obavljanje poslova.

U podnetoj tužbi tužilac je osporio zakonitost rešenja tuženog organa ističući da je ono doneto uz pogrešnu primenu materijalnog i procesnog prava, odnosno uz pogrešnu primenu odredbe člana 65. Zakona o policiji, odredbe člana 25. Zakona o bezbednosno-informativnoj agenciji, kao i odredbe člana 199. stav 2., u vezi sa članom 235. Zakona o opštem upravnom postupku. Predložio je da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rešenje u celosti i da tužioca vrati na radno mesto na koje je bio raspoređen pre donošenja rešenja o udaljenju.

Tuženi je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima iz osporenog rešenja i u istom istakao prigovor nenadležnosti Vrhovnog suda Srbije da odlučuje o podnetoj tužbi, iz razloga što je u vreme donošenja osporenih rešenja bio na snazi Zakon o radnim odnosima u državnim organima ("Službeni glasnik RS", br. 48/91... 79/2005) a da je saglasno odredbama čl. 71. st. 6. istog Zakona propisano da ako zaposleni nije zadovoljan odlukom funkcionera povodom podnetog prigovora može se obratiti nadležnom sudu u roku od 15 dana. Kako je odredbom čl. 183. Zakona o državnim službenicima ("Službeni glasnik RS", br. 79/05... 83/05) propisano da postupci odlučivanja o pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenih koji su započeti do stupanja na snagu ovog Zakona okončaću se primenom propisa prema kojima su započeti, predlaže da se sud oglasi nenadležnim, odnosno odbije tužba kao neosnovana.

U postupku prethodnog ispitivanja podnete tužbe, Vrhovni sud Srbije je našao da nije stvarno nadležan za postupanje u ovoj pravnoj stvari, već stvarno i mesno nadležan Drugi opštinski sud u Beogradu.

Odredbom čl. 20. st. 1. Zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji je propisano da na prava, dužnosti i odgovornosti po osnovu radnog odnosa na pripadnike agencije primenjuju se propisi koji važe za radnike ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove.

Odredbom čl. 165. st. 5. Zakona o policiji je propisano da protiv rešenja o udaljenju zaposleni može podneti prigovor ministru, u roku od osam dana od dana uručjenja rešenja o udaljenju, s tim da prigovor ne odlaže izvršenje rešenja, a rešenje po prigovoru mora se doneti u roku od 15 dana.

Odredbom čl. 169. istog Zakona je propisano da se na položaj, dužnosti, prava i odgovornosti zaposlenih u Ministarstvu primenjuju propisi o radnim odnosima u državnim organima, ako ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona nije drukčije određeno.

Odredbom čl. 71. st. 1. i 2. Zakona o radnim odnosima u državnim organima ("Službeni glasnik RS", br. 48/91... 49/2005) koji je važio u vreme donošenja osporenog rešenja, propisano je da se radi ostvarivanja svojih prava, zaposleni u državnom organu, odnosno postavljeno lice pismeno obraća funkcioneru koji rukovodi organom i da protiv svakog rešenja ili drugog akta kojim je odlučeno o njegovim pravima i obavezama ima pravo da podnese prigovor. Stavom 3. istog člana je dalje predviđeno da se prigovor podnosi funkcioneru koji rukovodi državnim organom u propisanom roku, i koji je dužan da o njemu odluči u roku od 15 dana od dana podnošenja prigovora, dok je stavom 6. propisano da ako funkcioner u utvrđenom roku ne odluči o podnetom prigovoru ili ako zaposleni, odnosno postavljeno lice, nije zadovoljno odlukom funkcionera povodom podnetog prigovora, može se obratiti nadležnom sudu u roku od 15 dana.

IZJAVLJENJE SUDA U POKU DA SE ODGOVORI.

Kako je odredbom čl. 168. st. 3. u vezi st. 1. Zakona o policiji izričito propisano da se upravni spor može pokrenuti samo kada policijskom službeniku odnosno zaposlenom radni odnos prestaje kada tokom njegovog rada u Ministarstvu nastanu bezbednosne smetnje iz čl. 111. istog zakona, zbog kojih sa njim radni odnos ne bi ni bio zasnovan, a ne i u drugim slučajevima kod odlučivanja o pravima iz oblasti rada, Zaštitu prava u konkretnom slučaju kod privremenog udaljenja, tužilac, po stavu ovog suda ostvaruje shodno čl. 71. st. 6. Zakona o radnim odnosima u državnim organima kod nadležnog suda.

Odredbom čl. 17. st. 1. tač. 1. pod 3) Zakona o sudovima ("Službeni glasnik RS", br. 46/91... 71/92) – koja se primenjuje na osnovu odredbe čl. 84. Zakona o uređenju sudova ("Službeni glasnik RS", br. 63/01), u vezi čl. 3. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o uređenju sudova ("Službeni glasnik RS", br. 29/04), i čl. 12. Ustavnog zakona za sprovođenje Ustava RS ("Sl. glasnik RS" br. 98/06), propisano je da je Vrhovni sud Srbije odlučuje o zakonitosti konačnih upravnih akata republičkog organa, ako zakonom nije drukčije određeno, a odredbom čl. 12. st. 1. tač. 3. pod a) Zakona o sudovima propisano je da opštinski sud u prvom stepenu sudi sporove iz oblasti rada.

S obzirom da se u konkretnom slučaju ne rešava o zakonitosti upravnog akta u smislu čl. 6. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) već o sporu iz oblasti radnih odnosa, stvarno i mesno za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari nadležan je Drugi opštinski sud u Beogradu. Ovo sa razloga što je odredbom čl. 39. a u vezi čl. 59. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125/04) propisano da je za suđenje u sporovima iz radnog odnosa mesno nadležan sud na čijem se području nalazi sedište tuženog organa odnosno sud na čijem se području rad obavlja ili se obavljaao.

Sa iznetih razloga, rešeno je kao u dispozitivu ovog rešenja na osnovu čl. 59. Zakona o upravnim sporovima a shodnom primenom čl. 15. i 17. Zakona o parničnom postupku.

REŠENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 25.4.2007. godine, U. 3567/06

Zapisničar, Predsednik veća – sudija,

Jelena Tišma – Jovanović, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK